

Dijken, linten en paden Opmerkingen algemeen.

Dijken

Het historisch verloop van dijken moet gehandhaafd blijven en waar mogelijk landschappelijk worden versterkt. Dat kan o.a. door op plaatsen waar dijken in het veenlandschap zijn weggezakt, het oorspronkelijke dijklichaam te verhogen.

Dijkwoningen versterken de beleving van de dijk als landschappelijk element. Vooral op plaatsen waar sprake is van het karakteristieke zij- aanzicht, moet ervoor worden gewaakt dat uitzicht daarop door andere bebouwing wordt tegengegaan. Voorbeeld: diverse plekken Westzanerdijk en Noorder IJ en zeedijk.

Dubbele buurten verdienen extra aandacht tot behoud van hun relatie met het verleden van de dijk ter plaatse.

In Krommenie: extra aandacht voor de Klamdijk. Hoe de geschiedenis daarvan weer in beeld te brengen?

Dorpslinten

De linten zijn niet los te denken van het oorspronkelijke ontginningspatroon (slagenlandschap). Ze moeten dan ook steeds in relatie worden beschouwd met het omringende landschap. Dat betekent in vrijwel alle gevallen haaks op het slotenpatroon (uitzondering bij Weivers en o.a. bij Krommeniedijk).

Paden vrijwel altijd haaks op het lint.

Doorzichten vanuit het lint naar het achterliggende landschap zijn voor het behoud van bovengeschetste relatie van groot belang. Het dichtbouwen van deze doorzichten moet worden tegengegaan.

Dat geldt niet alleen voor grote bouwwerken als woningen en opstallen, maar evenzeer voor opslag van allerlei objecten. Niet zelden zijn de z.g. gloppen bergplaats voor allerlei rommel, die het uitzicht op het achterliggende landschap ontnemen.

Dat geldt helaas ook in een aantal gevallen voor een toename van tuinhuisjes, speelobjecten, BBQ-meubilair e.d. Hoe die ontwikkeling tegen te gaan zal geen makkelijke klus zijn.

Bij het verlenen van bouwvergunningen moet erop worden toegezien dat de structuur van het object "in lijn ligt" met de oorspronkelijk ontginning.

Gewenst is dat de architectuur van het object past in het karakter van het lint. In dat opzicht zijn op verschillende plekken geslaagde voorbeelden te vinden zoals tot woning verbouwde kapbergen.

Zijpaden van de dorpslinten volgen op veel plaatsen de oorspronkelijke ontginning omdat ze vaak aangelegd zijn langs een sloot haaks op het lint. Het is zaak dat beeld te behouden. Ook bij uitbreidingsplannen.

Uitzondering is wellicht Kreekrijk, waarbij een weg de kreekrug accentueert, waarnaar de wijk is vernoemd.

De verkeerssituatie geeft in vrijwel alle linten problemen en heeft daardoor helaas al geleid tot het dempen van de dorpsslootjes ter weerszijden van de weg. Zo'n maatregel moet, waar mogelijk, worden voorkomen. Op een enkele plek zal het wellicht mogelijk zijn extra parkeerruimte te realiseren in de gloppen.

In dit verband vragen we extra aandacht voor de Vlusch in Krommenie, uitvalsweg in noordelijke richting. Enkele jaren geleden opnieuw ingericht met o.a. een vrijliggend

voetpaadje en een rij knotwilgen. Vrijwel nergens is er gelegenheid de auto op het eigen terrein te parkeren. Als gevolg daarvan wordt vrijwel het gehele oostelijk weggedeelte ingenomen door geparkeerde auto's. Fietsers (2-richtingverkeer) moeten het resterend weggedeelte samen gebruiken met het autoverkeer (1-richting).

Belangrijke vraag is: waarom er bij de herinrichting is gekozen voor het planten van een rij knotwilgen.

Zo'n bomenrij heeft een functie in een open landschap om de beleving van aanwezige lijnstructuren te versterken (zie: de publicatie "Lijnen in het landschap" van Landschapsbeheer Nederland, Henk Schmitz).

Hier staan de bomen in een vrijwel geheel verstedelijkte structuur en hebben ze dus geen enkele functie. Het zou hier te ver gaan om een geheel uitgewerkt voorstel tot herinrichting te doen, maar in het kort valt te denken aan: wilgen weg, smalle berm langs sloot, auto's parkeren langs sloot, voetpad aan oostzijde langs woningen.

Paden

Reeds genoemd bij linten